

Το Όνειρο του Ερντογάν. Ο Έλεγχος της Ανατολικής Μεσογείου

Γεώργιος Οικονόμου

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι η Ελλάδα έχει με το μέρος της το απόλυτο δίκαιο σχετικά με τις απαιτήσεις της Τουρκίας. Ο χρόνος εργάζεται υπέρ της: Υπό μία προϋπόθεση – ότι δεν θα βιαστεί να αρχίσει συνομιλίες με την Τουρκία.

Οι ιστορικές στιγμές που επηρεάζουν καταλυτικά τις ανθρώπινες κοινωνίες συνήθως γίνονται αντιληπτές πολύ αργότερα. Η παρούσα διαμάχη με την Τουρκία είναι μια τέτοια ιστορική στιγμή. Γίνεται δε αντιληπτή επειδή η αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας δεδηλωμένα αποπειράται να εισάξει μια νέα εποχή στην Μεσόγειο, επαναφέροντας την εποχή των κανονιοφόρων.

Ο χρόνος εργάζεται υπέρ ημών. Το γνωρίζει η Μέρκελ, ο Μακρόν, το ΝΑΤΟ και οι άλλοι εμπλεκόμενοι. Αυτός είναι ο λόγος που η Τουρκία πιέζει για άμεσες συνομιλίες.

Γιατί η βιασύνη; Κατ' αρχάς, νομοτελειακά δεν είναι δυνατόν να συνεχίσει η Γερμανία να υποστηρίζει στα συμβούλια της Ευρωπαϊκής Ενώσεως απροκάλυπτα την Τουρκία.

Προσφάτως η Ευρωπαϊκή Βουλή εσυζήτησε την «επικίνδυνη» κλιμάκωση και τον ρόλο της Τουρκίας στην Ανατολικό Μεσόγειο. Με την αποχώρηση της Μεγάλης Βρεταννίας, η Ευρώπη είναι υποχρεωμένη να αποκτήσει κοινή πολιτική.

Ο Πρόεδρος Μακρόν φιλοδοξεί να γίνει ο ηγέτης που θα καταστήσει την Ευρώπη Μεγάλη Δύναμη. Θα πρέπει «να εφεύρει» ένα αφήγημα για να την

ωθήσει προς την κατεύθυνση αυτή. Εάν δεν το επιτύχει, η Γαλλία θα απαξιωθεί –θα χάσει όποια επιρροή διατηρεί στην Μεσόγειο και στην Βόρειο Αφρική.

Το Ισραήλ δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς την ουσιαστική βοήθεια των Ηνωμένων Πολιτειών σήμερα και της Ευρώπης αύριο. Οι χώρες που πρόσκεινται πλησίον και μπορούν να βοηθήσουν ουσιαστικά το Ισραήλ είναι, αντικειμενικά, η Ελλάδα και η Κύπρος. Εξ ου και οι αυξανόμενες στρατιωτικές σχέσεις μεταξύ των τριών χωρών. Αν δε προσθέσουμε και την Αίγυπτο, ορκισμένο εχθρό της Τουρκίας, η απομόνωση της Τουρκίας αυξάνεται. Προσφάτως, έχουν λάβει θέση μάχης κατά της Τουρκίας και η Σαουδική Αραβία και τα Εμιράτα.

Η Τουρκία παύει σύντομα να είναι χώρα – κλειδί για την μεταφορά ενέργειας στην Ευρώπη λόγω της προώθησης εναλλακτικών μεθόδων μεταφοράς.

Η ίδια χρειάζεται τεράστιες ποσότητες ενέργειας τις οποίες προσπαθεί να καλύψει με τον έλεγχο της ανατολικής Μεσογείου και με την κατασκευή τριών πυρηνικών εργοστασίων.

Η Τουρκία, εκτός από την «Γαλάζια Πατρίδα» που προωθεί για τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου και για την εξασφάλιση της ενέργειας που χρειάζεται, ευρίσκεται και σε στενή συνεργασία με το Κατάρ και άλλες μουσουλμανικές χώρες, δημιουργεί δε ναυτικές βάσεις σε διάφορα κομβικά σημεία του πλανήτη.

Τα τελευταία χρόνια η Τουρκία χρηματοδοτεί εκπαιδευτικά και πολιτιστικά προγράμματα σε χώρες των Βαλκανίων με μουσουλμανικούς πληθυσμούς για να καταστεί περιφερειακή δύναμη και να αποκτήσει

ερείσματα προς επηρεασμό της Ευρώπης. Εάν το κατορθώσει θα είναι η αρχή του τέλους του Ευρωπαϊκού ονείρου της Μεγάλης Ευρώπης.